

představenému té pošty, která jest něco dlužna oznámiti, kolik dluh činí. Účty o výlohách na dopravování štafet zapraví se hlavním spočtením (čl. 43.). Každé štafetě dá se s sebou pas a cedule hodinová. Aby se pak nabylo jistoty, že depeše byla náležitě a v pravý čas poště pohraničné na druhé straně odevzdána, má pošta tato postilionovi vracujícímu se list zpáteční vyhotoviti, v němž se má pojmenovati hodina, kdy přijel, a vysvědčiti, že depeše byla náležitě odevzdána.

Pasy štafetní jdou jen až k poště pohraničné na druhé straně a jdou štafeta dále, vydá se pas jiný a odešle se, když byl poslán nazpět, té poště, od které štafeta vyšla, jakožto dodatek k hlavnímu pasu, a přidá se k němu rekapitulace výloh. Pas hlavní má se, hned jak dojde, poslati nazpátek.

Depeši štafetních od rozličných osob odesílaných není dovoleno dohromady skládati a společně dopravovati.

Též se nedovoluje, aby se opovídala hodnota věci štafetou posílaných.

Ztratili se něco, co se štafetou posílá, dá se tatáž náhrada, která vyměřena jest, když se ztratí psaní rekomandované.

Věci zapakované, ježto se v záležitostech soukromých štafetou dopravují, podrobeny jsou řízení celnímu.

Článek 55.

Postilioni mají míti v službě vždy znaky poštovské.

Když postilionové konají službu dopravovací, mají míti vždy monturu předepsanou a znaky poštovské.

Titul VII.

Ustanovení závěrečná.

Článek 56.

Předěšlé smlouvy se zrušují.

Posavadní smlouvy poštovské, hlavní i adiciónální, týkající se spojení poštovského mezi Rakouskem a Ruskem, i mezi Rakouskem a Polskem pozbývají platnosti své.

Článek 57.

Jak dlouho smlouva tato má trvati.

Smlouva tato má ve skutek vejíti 1. července r. 1854.

Trvati má prozatím až do konce roku 1860 nového počtu, do kteréhož času byla učiněna smlouva o německé jednotě poštovské. Nedáli se z ní v